

храната. Разглежда събранитѣ части отъ сждове и заключаватъ: въ XX вѣкъ въ България хората сж си служили съ сждове, направени отъ глина, порцеланъ, стъкло, алуминий, медъ, бронзъ, чугунъ и пр.; имали такава и такава форма, били сж украсени тъй и тъй.

На друго мѣсто сжщиятъ ученъ спира вниманието си върху останкитѣ отъ една селска постройка, строена съ недѣлани камъни и калъ. Въ нея сж запазени още следитѣ отъ огнище. Този ученъ, който отъ детинство

Обр. 2. Двубой презъ каменния вѣкъ

живѣе въ жилище, направено само отъ стъкло, което се отоплява съ електричество, ще установи, че въ XX вѣкъ е имало селища, въ които, архитектурата е още въ началото си и че хората сж се отоплявали съ дърва, поставени въ огнища.

Достатъчни сж тия примѣри, за да видите, какъ отъ останкитѣ на тъй наречената материална култура могатъ да се вадятъ заключения за живота на хората отъ дадена епоха.

Днесъ ученитѣ постъпватъ по сжщия начинъ. Много отдавна у тѣхъ се породило желание да се научатъ: какъ сж живѣли първитѣ хора, съ какво сж се зани-